

Και όμως το Brexit μας αφορά και πολύ μάλιστα

Ίσως κάποιοι εντός Ελλάδος να έχουν στο μυαλό τους τις πολύ σοβαρές επιπτώσεις ενός «σκληρού Brexit» σε χώρες κολοσσούς στο εξαγωγικό εμπόριο όπως η Γερμανία, οπότε εφησυχάζουν ή/και αδιαφορούν...

Ποιος νοιάζεται για το Brexit; Η απάντηση είναι μάλλον «κανένας» ή, στην καλύτερη περίπτωση, «πολύ λίγοι»... Γιατί είναι πραγματικά «απορίας άξιον» το ότι στη χώρα μας, λίγοι ασχολούνται σοβαρά με τις επιπτώσεις του Brexit στην οικονομία της πατρίδας μας.

Προφανώς αφορμή για τον ανωτέρω προβληματισμό είναι η συζήτηση στην επερχόμενη σύνοδο του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου στις 18 Οκτωβρίου για το Brexit και η παταγώδης αποτυχία εξεύρεσης κοινού τόπου μεταξύ Ευρώπης και Ηνωμένου βασιλείου στο Συμβούλιο κορυφής του Σάλτσμπουργκ στις 20 Σεπτεμβρίου.

Σ' αυτό το πλαίσιο, ποιες είναι άραγε οι θέσεις της χώρας μας; Και το σπουδαιότερο; Πως, στο πλαίσιο της διαπραγμάτευσης, διασφαλίζεται η συνέχεια των εξαγωγών μας και οι λοιπές επιχειρηματικές συνεργασίες Ελλήνων και Βρετανών; Δυστυχώς μέχρι σήμερα, επίσημες απαντήσεις δεν υπάρχουν...

«Σκληρό Brexit» ή «Ήπιο Brexit» είναι μεν όροι γνωστοί, που προφανώς είναι τεχνικά δύσκολο να εξηγηθούν στο ευρύ κοινό, αλλά θα έπρεπε, ως εναλλακτικά σενάρια, να έχουν εξετασθεί από την πολιτεία με τη δέουσα σοβαρότητα, ως προς τις επιπτώσεις τους στις διμερείς εμπορικές σχέσεις. Στον αντίποδα με το δικό μας παράδειγμα, η Γαλλική κυβέρνηση και η αρμόδια υπουργός Nathalie Loiseau με εντολή Μαστοπ παρουσίασε στις 3 Οκτωβρίου σχέδιο νόμου που προβλέπει 70 μέτρα που

θα πρέπει να ληφθούν για την αποφυγή του χάους σε περίπτωση «Σκληρού Brexit».

Ας εξετάσουμε σύντομα την περίπτωση του «Σκληρού Brexit», του «ανεπιθύμητου» δηλαδή σεναρίου, για την περίπτωση που την 30ή Μαρτίου 2019 δεν έχει υπάρξει συμφωνία που να καθορίζει το πλαίσιο των εμπορικών σχέσεων μεταξύ ΗΒ και Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Αυτό θα συνεπαγόταν για τα Ευρωπαϊκά προϊόντα προς εξαγωγή στο ΗΒ – την ίδια μέρα μάλιστα – την ισχύ του δασμολογίου που επιβάλλει ο Παγκόσμιος Οργανισμός Εμπορίου στα προϊόντα προς εξαγωγή σε «τρίτες» χώρες. Δηλαδή με απλά λόγια, επαναφορά ελέγχων, δασμοί, ποσοτικοί περιορισμοί και άλλα μη δασμολογικά εμπόδια, παντού η σε πολύ προϊόντα. Σε μια τέτοια (πιθανή;) περίπτωση, έχει υπάρξει «πλάνο» από την Ελλάδα για το πως θ' αντιμετωπισθεί μια τέτοια δυσάρεστη κατάσταση για τις ελληνικές επιχειρήσεις; Τούτο, διότι το διμερές εμπόριο αγαθών, σύμφωνα με τα πλέον πρόσφατα στοιχεία του 2017, βρίσκεται σε ύψος λίγο περισσότερο από 2,5 δισ. ευρώ ποσό καθόλου ευκαταφρόνητο για μια συρρικνωμένη οικονομία, όπως η δική μας. Επιπλέον, τα δέκα πρώτα προϊόντα που εξαγούμε στο Ηνωμένο Βασίλειο πραγματοποιούν το 71% του συνόλου των εξαγωγών μας. (στοιχεία επίσης του 2017). Συμπληρωματικά με τα παραπάνω, προς το Ηνωμένο Βασίλειο διακινείται το 3,87% του συνόλου των εξαγωγών της χώρας, οι

οποίες αντιστοιχούν στο 0,7% του ΑΕΠ του 2017 (ΑΕΠ 2017= 187,1 δισ. ευρώ).

Οι εξελίξεις δηλώνουν ότι η χώρα μας, σε μια περίοδο μάλιστα που κεντρικός πολιτικός και οικονομικός στόχος είναι η ανάκαμψη της οικονομίας και η ανάπτυξη, κινδυνεύει να απωλέσει μια σημαντική διεθνή αγορά, αυτή του Ηνωμένου Βασιλείου.

Είναι προφανές, κι αυτό πρέπει να αποφευχθεί, ότι το πρόβλημα τελικά θα κληθούν να το επιλύσουν, δυστυχώς για άλλη μια φορά, οι εγχώριες εξαγωγικές επιχειρήσεις, οι οποίες παράγουν διεθνώς εμπορεύσιμα προϊόντα, και εξυπηρετούν την πολύ δύσκολη αγορά του Ηνωμένου Βασιλείου. Με ακριβότερα προϊόντα, λόγω των αυξημένων δασμών, ελλοχεύει ο (ρεαλιστικός) κίνδυνος της απώλειας ανταγωνιστικότητας με όρους τιμών και η συρρίκνωση της παρουσίας των προϊόντων μας στη συγκεκριμένη αγορά. Οι ελληνικές εξαγωγές με βεβαιότητα θα πληγούν, σε μια εποχή που αποτελεί αδήριτη ανάγκη η διεύρυνση, και όχι η συρρίκνωση, της παρουσίας μας σε αγορές που «πληρώνουν καλά», όπως αυτή του Ηνωμένου Βασιλείου (το Ηνωμένο Βασίλειο είναι ο 7ος κατά σειρά εμπορικός μας εταίρος).

Ως εκ των παραπάνω, επειδή ακριβώς στο μεγάλο αυτό πρόβλημα δεν έχει δοθεί απάντηση, θεωρούμε ότι η Ελλάδα θα πρέπει στο πλαίσιο της διαπραγμάτευσης για το Brexit, να συμβάλει στο να υπάρξει τελικά εμπορική συμφωνία που θα διευθετεί τις εμπορικές σχέσεις Ευρωπαϊκής Ένωσης – ΗΒ διατηρώντας την ελεύθερη κυκλοφορία εμπορευμάτων ούτως ώστε να προστατευθούν οι ελληνικές εξαγωγές.

Βέβαια, ίσως κάποιοι εντός Ελλάδος να έχουν στο μυαλό τους τις πολύ σοβαρές επιπτώσεις ενός «Σκληρού Brexit» σε χώρες κολοσσούς στο εξαγωγικό εμπόριο όπως η Γερμανία, οπότε εφησυχάζουν ή/και αδιαφορούν... Ειδικά για την περίπτωση της Γερμανίας το «κακό» σενάριο του «Σκληρού Brexit» θα στείλει έναν «λογαριασμό» άνω των 3 δισ. ευρώ ετησίως στις Γερμανικές επιχειρήσεις από την αύξηση των δασμών.

Σ' αυτή την περίπτωση, μήπως όσοι εφησυχάζουν θεωρούν ότι «κάποιοι άλλοι» εντέλει θα διαπραγματευθούν στη θέση μας, κι εμείς απλώς θα ωφεληθούμε από το αποτέλεσμα της διαπραγμάτευσης;

Επειδή το «έργο» της «μη διαπραγμάτευσης» το έχουμε ξαναδεί, πρέπει να αφυπνιστούμε ταχύτατα και να τοποθετηθούμε με τη δέουσα σοβαρότητα στο θέμα.

Διαφορετικά, η αγορά του Ηνωμένου Βασιλείου, είναι σίγουρα «χαμένη από χέρι...».

Του **Γιάννη Σταύρου***
Εκτελεστικού αντιπροέδρου
του Συνδέσμου Βιομηχανιών
Βορείου Ελλάδος

